

Elősz. díj helyben:	
Egész évre . . .	8 frt
Félévre	4 frt
Negyedévre . . .	2 frt
Vidékre 1 frttal több.	
Hirdetési díj:	
Egész oldal . . .	20 frt
Fél oldal	10 frt
Negyedoldal . .	5 frt
Ezenfelül minden hirdetésnél 30 kr. kincstári illeték fizetendő.	

SZABADSÁG.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR:
VASÁRNASZ, KEDDEN és CSÜTÖRTÖKÖN.

— Egyes szám ára 10 kr. —

A szerkesztőség és kiadóhivatal:	
VII-ik kör, virág-utca, 837-ik házszám.	
Ugy a kéziratok, mint a hirdetések ott vétetnek fel.	
„Nyiltér“ sora 15 kr.	
Kisebb hirdetéseknel minden szó után 5 kr. és a kincstári illeték számítatik.	

Kinek van igaza?

Mamuzsits Lázár polgármester Szabadka város tanácsa nevében hirlapilag kijelenté, hogy az állítólagos hamis közokirat nem adatott ki, s közli mindazon okmányokat, melyek a budapesti sajtóbiróság előtt felolvastattak.

Az a cikkiró pedig, aki „Argus“ név alatt ezt az ominozus ügyet közlére adta, azt mondja hogy ő a valóságot írta, s a mint az illetőt mi ismerni véljük, nem szokott valótlan-ságokat állítani.

A mit irt, tanukkal bizonyíthatja. Lehet.

Sokan voltunk a végtárgyaláson s ha egyik-másiknak el is kerülte figyelmét a kir. ügyész kijelentése, lehetnek többen a kik hallották.

Nem lehetetlen ugyan az sem, hogy a nagy port vert cikkiró tévedett, de az sem lehetetlen hogy a királyi ügyész nem ismerte fel kellően a kezénél lévő okiratot, s panaszos javára mást vélt a 2000 frtos kauczióról, mint a polgármester által közzé tett okmányokban foglaltatik.

De nem annyira ez a feltűnő.

Legfeltűnőbb az egészben az, a mit laptársunk a „B. Ellenőr“ mond.

Ez ügygyel foglalkozva a többi között ezt írja:

Megjegyzés nélkül nem hagyhatjuk, hogy a tanács ezen sürgős intézkedése némileg meglepett, mert ha a „Szabadkai Hirlap“ s utánna a „Szabadság“ a kérdéses végtelenül sújtó vádja egyetlen egy volna és önmagában állana — akkor ezen gyors intézkedés feltűnést nem keltene; ámde nem csupán a most jelzett két lap, hanem lapunk is emelt vádat a városi hatóság s annak egyes közegei — és a városi tanács polgármesterével együtt fűlét sem mozgatta azokra.

És laptársunknak igaza is van.

Volt már a városi tanács vádolva sok mindennel, de ekkora „gezeresz“ még nem esett meg.

Hogy mi ennek az oka egyelőre nem kutatjuk, de hogy nem pusztán a hirlapi cikk, — az bizonyos.

A hiba három felé eshetett meg e szerint.

Lehet hiba a tanács valamelyik tagjánál, tévedhetett a kir. ügyész, a miként tévedhetett a cikkirója is, a kinek előbb alaposan kellett volna meggyőződni a valóságról.

Különben majd elválik kinek van

igaza, egy azonban bizonyos, hogy mi biztos talajon állunk.

Egy füst alatt

Két hirlapi támadás intéztetett ellenem vasárnap.

Két nyomdász licitált fölöttem, ki tud gorombább lenni.

Mind a ketten a városi hatóságot vették kegyelmőkbe hogy annál jobban kifújhassák magukat felsőbb rendelet vagy bizonyos érdekből.

A két nyomdász Székely Simon és Slé-zinger Sándor, a kik egyébként lapszerkesztő címet is viselnek, ámbár a lapot mind a két helyen titkos kezek állítják össze. Olyanok a kik félnek a nyilvánosságtól.

Én nem félek, s az ok nélküli durva személyeskedésre nem is válaszolnék, ha másokat is bele nem vonnak a támadás keretébe.

Azt mondja az egyik nyomdász szerkesztő ur, hogy: „Antunovits M. Kuluncsicsék s ezek érdeklársaival“ — szövetkeztem.

Nem tudok róla.

Hogy Antunovits M. közjegyzővel már többször beszéltem Szabadka város tarthatatlan állapotáról, ez igaz, s ez időszerint egy véleményen vagyunk is, hogy a hatóság, mai szervezetében nem maradhat tovább mert nagyon lefutott a lejtőn.

Kuluncsicsék? Ezek közül hónapok óta nem is láttam egyiket sem, de ha *ugyanegy* *czébra* törnek velem, nincs okom idegenkedni azoktól sem.

TÁRCSA.

A csirke.

— Jelenet. —

SZEMÉLYEK:

Kutyus, két hónapos férj.

Miczus, a felesége.

(Történik a fiatal pár lakásán, reggel.)

Miczus: (igéző pongyolában) Kutyusom ma csirkénk lesz, hogy szereted jobban, kirántva, vagy pedig csak ugy?

Kutyus: (hálóköntösben, komótsapkával) A hogy te akarod, édes!

Miczus: Én egyformán szeretem.

Kutyus: Én is.

Miczus: No, de mégis . . .

Kutyus: Esküszöm, Miczusám, hogy nekem mindegy, akár kirántva, akár csak ugy.

Miczus: (szemébe néz) Mondd, hogy — igazán!

Kutyus: (ünnepélyesen) Igazán!

Miczus: Akkor hát csak ugy csinálom, legalább megspóroljuk a prézlit.

Kutyus: (megöleli) Milyen takaró os . . . Kész gazdagság . . .

Miczus: (hozzásimul) Csak gunyolódjék! Kutyus: (Szerelmesen) Komolyan, Miczus, ha maga ilyen marad, nekünk meg kell gazdagodnunk.

Miczus: Menjén! A prézliből?

Kutyus: Porszemekből lesz a hegy.

Miczus: Jaj de érdekes! . . . Egy nagy nagy prézlihegy . . . nagyszerű (nevet)

Kutyus: (neheztelve) Miczus, maga csináltan, nem akar engem megérteni. A prézli árát gondoltam . . .

Miczus: Azt az egy pár krajezárt?

Kutyus: Igen egypár, de vegyük hogy minden héten kétszer eszünk csirkét, az már minden héten kétszer egy pár krajezár.

Miczus: (közbe vág) Olyan nincs, hogy kétszer együnk, hova gondol? Egy pár csirke kilenczven krajezár . . .

Kutyus: (elragadtatva) Aranyos! . . . No jó, vegyük hogy csak egyszer csirkézünk hetenkint, az egy évben már 52, tíz évben 520, husz évben 1040, harmincz év . . .

Miczus: (befogja férje száját) Hallgasson . . . Tudom ugy is, hogy csak csufolódik . . . aztán minek emlegeti azt a sok sok évet, gondolni se szeretek reá.

Kutyus: (érzékenyen) pedig nem maradhatunk örökké ilyen fiatalok . . .

Miczus: Ha nem maradhatunk, akkor nem maradhatunk. Vége, ne beszéljen róla.

Kutyus: (még érzékenyebben) Megvénülünk, hallja Miczu, meg-vé-nülünk . . .

Hallgat mindjárt, csúf ember!

Kutyus: Nem hívjuk egymást többé „Kutyus“-nak meg „Miczus“-nak.

Miczus: Hanem?

Kutyus: Csak ugy hogy „édes öregem“

Miczus: Hát aztán?

Kutyus: A kezünk reszketni fog és kihull minden fogunk . . .

Miczus: Még nincs vége?

Kutyus: Én penzióba lépek és tubákolni fogok . . .

Miczus: Pfüj!

Kutyus: Maga pápaszemet fog hordozni és pasziánczozni . . .

Miczus: (szinlett haraggal) Elég!

Kutyus: Unokáink lesznek . . .

Miczus: (elpirul) kiállhatatlan! (Ki akar futni a szobából, de Kutyus utána szalad és az ajtónál elfogja.)

Miczus: Eresszen el!

Kutyus: (átölelve tartja) Hát igazán haragszol?

Miczus: Dolgom van a konyhában.

Becsületes emberek becsületes czélra mindig csatlakozhatnak, a mi czélunk pedig az, hogy megmentünk városunkat az úgynevezett: „klókk” uralomtól.

Nem is azért támadott engem a két nyomdász mert velem szemben volt okuk, hanem a tanácsot akarják egy kicsikét lekenyerezni.

Miért?

Azt is tudom.

A város részére szükséges nyomtatványok ki általi elkészítéseek kérdése egy vagy több évre most kerül szőnyegre. Az árlejtés nem sokára meglesz, s ez kedves és kényes kérdés is mind a kettőjükre.

Megakarták mutatni a tanácsnak hogy tudnak ők, — ha érdekek úgy kívánja, — mást is ütni, nemcsak azt a jó városi tanácsot.

Ez a rugó!

Erre pedig nem tudok mással felelni mint azzal az ismert gigerli kifejezéssel;

„Ne hagyj magad Slézingert!”

Szalay.

A Pesti Napló és a Szabadkai Hirlap.

Gróf Apponyi pártlapja a Pesti Napló, mult vasárnapi számában nagy örömmel hirdeti meg és eseménynek nevezi Tibád Antal orsz. képviselőnek és társainak azon hazafias tettét, hogy nyilatkozatot tettek közzé.

„Az a tény — ugymond — hogy 38 szabadelvűpárti képviselő /. kikhez a félhivatalos lap tudósítás szerint is még számosan fognak csatlakozni /. a nyivánosságot választja hogy felfogását nemcsak a kormányban, hanem a közvéleménnyel is közölje: kizár minden gyanút és lehetetlenné tesz minden gyanusítást egy a lojalitás, mint a politikai korrektség szempontjából.”

Hogy a hazafias érzület és egészséges politikai felfogás teljével megirt és mindenütt nagy sensációt keltett vezércikk tartalmát egészben ne mutassuk be még csak a következő sorokat iktatjuk abból ide:

«Lehetetlen — ugymond — hogy a fiér-

fiás bátorság és önérzet, mely a mozgalmat jellemzi és állítja, minden független gondolkozó hazafi előtt, tartozzék bármilyen párthoz őszinte rokonszenvre ne találjon.»

Bizonyosan talált is országszerte. Azonban a «Sz. Hirlap» másképp gondolkodik. A különösen képzett szerkesztőség jónak találta Szabadka város orsz. képviselőjét Antunovich Józsefet kiparódiázni.

Már engedelmet kérünk, de mi ezt, — habár politikai hitvallásunk nem is egyezik, — helyesnek és tisztességesnek nem tartjuk.

Erre csak egy válasz lehet: «szegény tatárok.»

Baja város tisztikara.

Baján e hó 25-én tartott meg a városi tisztújítást.

Miután szomszédaink érdeklők a mi közönségünket is, közöljük a megválasztottak teljes névsorát.

Polgármester: Dr. Hegedüs Aladár, volt főszámvevő, egyhangulag.

A főjegyzői állásra az egyedül folyamodó Erdélyi Gyula tb. főjegyző jelöltetett, kit a közgyűlés szintén közfelkiáltással, egyhangulag választott meg.

Az I. tanácsnoki állásra közfelkiáltással Weisz Nándor választott meg.

A II. tanácsnoki állásra — egyhangulag Meskó László választott meg.

A III. tanácsnoki állásra Lánckor Antal h. rendőrkapitány kandidáltván, a közgyűlés őt közfelkiáltással megválasztotta.

A tisztí ügyészi állásra Tury Mátyás eddigi ügyész, Drescher Rezső, dr. Kobelrausch József és Tomcsányi Sándor ügyvédek jelöltettek. Husz bizottsági tagnak írásbeli indítványaira elnöklő főispán a névszerinti titkos szavazást elrendeli és a szavazatszedő küldöttség elnökeül Szenczy Győző, tagokkul Bodrogi Gyula és Schön Antal urakat nevezi ki. A szavazás eredménye: 78 beadott szavazat közül nyert Tury Mátyás 40, Drescher Rezső 20 és dr. Kobelrausch József 18 szavazatot, mire a főispán Tury Mátyást megválasztott ügyésznek jelenti ki.

Az I. árvaszéki ülnöki állásra az közfelkiáltással Scultéty István választott meg.

A II. árvaszéki ülnöki állásra az egyedül jelölt Gyorgyevits Miklós, árvaszéki elnökhelyettesül pedig Scultéty István választott meg.

Az árvaszéki jegyzői állásra a közgyűlés az egyedül folyamodó Bauer Mihály alkaptányt választotta meg.

Az I. alkaptány megválasztott Szücs Ferencz.

A II. alkaptányi állásra az egyedül jelölt Tury Ferencz, a házi pénztárnoki állásra a szintén egyedül jelölt Mittermann Antal választott meg.

A dr. Hegedüs Aladárnak polgármesterré történt megválasztása folytán üresedésbe jött számvevői állásra főispán Lakner István közgyámot kinevezvén, az ekként megürült közgyámi állásra megválasztott Devics Alajos kinek helyére az egyedül jelölt Lengyel Andor adópénztárnoki ellenőr választott meg.

A földkönyvnyilvántartói állásra nagy többséggel Devich Lajos eddigi segédgyámot választottak meg.

Az adópénztári ellenőri állásra magválasztott Bischoff Károly.

A segédgyámi állásra megválasztott Szaday Kálmán.

Az I. irodatiszti állásra megválasztott Perlaki Sándor.

A II. irodatiszti állásra megválasztott Budai István iktató.

Az iktatói állásra megválasztott Kerekes Albin végrehajtó.

A végrehajtói állásra megválasztott Trszkity Zsigmond II. oszt. irnok.

II. oszt. irnoki állásra megválasztott Magyar Ádám.

Végre főispán a mérnöki állásra Jeney Mihály kir. segédmérnököt, az utmesteri állásra pedig Weisz István 86. gyalogezredbeli őrmestert — ez utóbbit ideiglenes minőségben — nevezte ki.

Irodalom művészet.

A függetlenségi párt elhunyt vezérének, Irányi Dánielnek két érdekes cikkét hozza a „Magyar Génius” legújabb száma. „Az iskolai fegyelem 1848 előtt” és „Kegyelmes Uram” című két közlemény tanuskodik az elhunyt nemes, ideális gondolkodásáról. A „Magyar Génius” 45. száma hozza Ferencz Ferdinand főherczeg legújabb arczképét, továbbá több igen érdekes törökországi képet, mint pl. „Az El-Aksa mecset”, „A három északi része Pálátus hazával”, „Az Omár-mecset belseje”, „Az aranykapu”, „A szent szikla barlangja”, „A zsidók panaszfala”, „A márványszószék az Omár-mecset bejárata mellett” stb. A „Magyar Génius” e száma bemutatja továbbá „A német császárt családja körében”. Duse Eleonorát, a világhírű olasz művésznőt s művésztársát Andót, „Csiky Gergely siremlékét”. De a „Magyar Génius” nemcsak illusztrációk, — hanem a szellemi tartalom tekintetében is kiválik a többi szépirodalmi lapok közül. Legjelesebb írónk és művészeink támogatják ama lapot s egyedül ennek lehet tulajdonítani, hogy alig egy éves fennállása alatt meghódította a művelt olvasó közönséget.

A „Magyar Génius” kiadóhivatalától nyert értesülésünk szerint olvasóink egy levelezőlapon nyilvánított óhajra mutatványszámot kaphatnak s mi a magunk részéről is melegen ajánlhatjuk a „Magyar Géniuszt”

Kutyus: (magához szoritja) Még korán van . . .

Miczus: Dehogy korán . . . a sült csirke lasabban készül, mint a kirántott, jókor hozzá kell látni . . .

Kutyus: Miczus!

Miczus: Kutyus!

Kutyus: Az az egy pár krajczár ide-oda.

Miczus: Milyen egy pár krajczár?

Kutyus: a mibe a prézli kerül.

Miczus: És mit akar ezzel?

Kutyus: Azt, hogy maradjon, együk kirántva a csirkét, én megvallom jobban szeretem . . .

Miczus: Én is . . . hiszen azon a kiránduláson is kirántva ettük . . . emlékszel?

Kutyus: (zavartan) Kiránduláson . . . igen . . . a Szt.-János forrásnál . . .

Miczus: Dehogy, a póstaherekben.

Kutyus: Igen . . . igen . . . a póstaherekben, július 20-án.

Miczus: Huszonegyedikén.

Kutyus: (diadallal) Látod? csak egy napot hibáztam . . .

Miczus: (ábrándosan) Te a szárnyát kaptad a májjal . . .

Kutyus: Igen, a szárnyát a májjal . . .

Miczus: Nekem a sarkantyú jutott . . . húztunk . . .

Kutyus: Húztunk . . .

Miczus: Én nem akartam megmondani hogy mit gondoltam.

Kutyus: Én azt mondtam, hogy nem gondoltam semmit.

Miczus: Már akkor is olyan haszontalan voltál.

Kutyus: de igazán nem gondoltam semmit.

Miczus: Az nem volt szép tőled! Menyt búsultam . . .

Kutyus: Búsultál? . . .

Miczus: Igen, mert én felém tört el a sarkantyú. Azt hittem, hogy sohase lehetünk egymásé . . .

Kutyus: (megcsókolja) És mégis egymásé lettünk . . .

Miczus: (visszacsókolja) És boldogok vagyunk . . .

Kutyus: (füllentve) Valahányszor kirántott csirkét eszünk, mindig eszembe jut az a kirándulás . . .

Miczus: (összecsókolja) Akkor mindig de mindig kirántva fogjuk enni a csirkét.

Kutyus: Kétszer hetenként?

Miczus: Kétszer hetenként.

Kutyus: (boldogan) Angyal!

Vojtkó Pál.

mindazoknak, kik gyönyört találnak a szép, művészies illusztrációkban és gazdag szellemi kincsekben. A „Magyar Génius” előfizetési ára egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI. Aradi-utca 8 sz.

HIREK

Eljegyzés. Weitzenfeld Henrik helybeli lakos, minden külön tudosítás nélkül ez uton értesíti ismerőseit és barátait, hogy f. hó 27-én jegyet váltott Wiener Jolán kisasszony Wiener Lipót helybeli kereskedő leányával.

Thea-estély. A „Kereskedő Ifjak Társulata” által f. hó 26-án a „Nemzeti” szaloda éttermében rendezett thea estélyen mely alkalommal Dr. Milkó Izidor igen sikeres felolvasást is tartott, szép számu intelligens közönség volt jelen. Az ifjúság tánczra keredett és legnagyobb része még a reggeli órákban is mulatott.

Rorate. A polgári évtől megkülönböztetendő az egyházi év, mely a róm. kath. anyaszentegyházban tegnap kezdődött, s ettől a Karácsonyig terjedő időszakot adventnek nevezik; mely 4 hétben városunk templomaiban reggeli 6 órakor az ugynevezett hajnali mise, vagyis rorate fog tartatni; emlékül ama 4 ezer évről, mely a világ teremtésétől Krisztus urunk eljövételéig lefolyt. Ezen időszak magasztos jelentősége az egész keresztény világot áhítattal tölti be s a roratek még a zord idő daczára is kiváló látogatottságuk által tűnnek fel. Különösen városunk buzgó katolikussága hűen ellátogat a roratekra, hol pedig lelki örömmel éneklé a szokásos gyönyörű egyházi szellemű dallamokat.

Tanyai tanítói állások betöltése végett tartott a községi iskolaszék választási ülést f. hó 26-án a közigazgatási bizottság által kiküldött Kovacsics Ágoston elnökle alatt. Betöltendő volt 8 állás, 5-re bunyevác és magyar, 3-ra csak magyar nyelvbéli képzettség kívántatott. Folyamodott összesen 25, kik közül egy időközben visszalépett, egy pedig nem volt figyelembe vehető miután okmányai nem voltak csatolva. Megjelent 34 isk. széki tag, leszavaztatott 33. A választás eredménye következő: Patócs M. (32 szavazattal) Kocsmár J. (21.) Jó Ilona (33.) Odry Anna (33.) Ludassy Etel (28.) Karácsonyi Berta (31.) Balás Anna (33.) és Kis Ida (30.) Tehát két férfi és 6 nő, mely utóbbi körülmény a tanyai iskolákra nagy haladást jelent, mert az ottani vegyes iskolákban eddig a női kézimunka soha sem tanított.

Mire jó az a drága aszfalt járda. Már egy ízben volt alkalmunk rendőrfőnökünket a helybeli kereskedők azon abuzusára figyelmeztetni, melyszerint üres és tele petroleum hordókat a főtéren és aszfaltjárda mellett végig sétáltatják. A szegény kenyeres kofákat, ha tragacsukat sáros időben véletlenül ráeresztik a járdára, a «kitanított» rendőr azonnal észreveszi, de vasárnap reggel egyik kereskedőnek embereit reggeli 8 órakor, mikor a legnagyobb forgalom van a főtéren, egy «András» sem látta. Pedig a járó-kelő közönség, melynek a szemtelen népség elől, hogy lábára ne hajtsák a hordót ki kellett térnie, megbotránkozott ezen. Tudhat rendőrségünk ezen is segíteni.

Öngyilkosság? Szegedi József 5-ik kör lakos 15 éves Borbála leánya f. hó 15-én eltávozván hazulról hollétét sehogysem lehetett kipuhatolni mig nem f. hó 26-án a kálvária té-

ren lévő kutban találták hulláját azott vizet merítő leányok. A hulla korházba szállítottatott és a rendőrség lesz hivatalosan kideríteni, vajjon gyilkosság vagy öngyilkosság forog-e fenn.

Egy örült veszélyes fenyegetése. Bonárd Nándor tényi illetőségű Kaszap Ferencz bognármester szolgálatában állott bognár segéd baltával és élesre fent késsel rontott neki a háznépnek s ezeket meggyilkolással fenyegette. A rendőrség a dühöngőt csak nagy nehezen bírta megfékezni és letartóztatni.

Székely Simon nyilatkozik. A „Szabadkai Hírlap” mult vasárnap számában azt mondja, hogy Szebenburger Károly nem szerkeszti az ő lapját. Tudomásul vesszük. Azonban kijelentjük, miszerint magától Szebenburger Károlytól csak pár héttel ezelőtt halottuk az ellenkezőt, sőt még azt is mondotta hogy a lap körüli munkájáért havi 10 frtöt kap.

Ezüst huszasok vándorlása. A pénzügyminiszteriumtól kiadott rendelet szerint a régi pengő pénz értékű érme s nem az egy forintos ezüstpénzek, már csak 1892. évi december 31-ig fogadtatnak el. A beváltó hivatalok azután az ezüst értékét térítik meg, s mivel az ezüst árák folytonos hanyatlása az érme csökkenését vonják maguk után; az ily ezüstpénzek tulajdonosai jól teszik, ha a beváltási határidőt nem mulasztják el; mert a különbség azután már körülbelül 30%-ot fog kitenni.

A fővárosi vigadóbeli 48-as kiállítás tudatja a hazafias közönség ama részével, kik a gyűjtemény fentartásának előmozdításához akarnak járulni, hogy a kiállítás által kiadott különféle arcképek, (Kossuth, Petőfi, Vajda stb.) eladási árából befolyó pénz az 1848—49 szabadságharcunk muzeumának fentartására lesz fordítva, s így a ki 48-as kiállítástól Budapestről képet, vagy ahhoz való rámat rendel, az illető egyuttal, e nagyszerű ereklye muzeum állandósítását is előmozdítja.

Az anyakönyvi kivonat bélyegmentessége. Gróf Csáky Albin vallás- és közokt. miniszter körlevelet bocsátott ki a közigazgatási törvényhatóságokhoz az anyakönyvi kivonat bélyegmentessége tárgyában. A telekkönyvi betétek szerkesztése alkalmával a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése céljából kiállítandó anyakönyvkivonatok, családi értesítők és lelkészi bizonyítványok, bélyegmentessége tárgyában az összes egyházi főhatóságokhoz egyidejűleg kibocsátott körlevél másolatát, a fehérvással a törvényhatóságoknak, hogy az anyakönyvet is bélyegmentességében a területén működő összes izraelita anyakönyvezetőket is értesítse s azok szabad gyakorlatára utasítsa.

A makacs. Ez alatt a cím alatt a Newyork-Heraldban egy utas a következő amerikai zamatu esetet mondja el: „Clarksvillenben egy körülbelül ötven éves ember szállt a vonatra s mellém ült. Kezében vadászfegyvert tartott s nemsokára azután, hogy mellém telepedett, elővett egy forgópisztolyt is és hat golyóval megtöltötte. Kíváncsi lettem s megszólítottam: «Ugy-e barátom, sok vad van itt?» — «Nem nagyon, de néha mégis akad.» — «Persze csak kis vad?» — «Igen leggyakrabban: és néha megnő hat láb magasra is. Az a vad, melyet én keresek, körülbelül ilyen magas.» — «Talán ön embert gondol?» — «Igen tisztelt ur, embert gondolok. Nincs időm, hogy rókára, nyulra, vagy más effélére vadászjak. Erinbe utazom, hogy ott embert öljek.» — «Olyat ugy-e, a kivel összeveszett?» — «Ugy van. Bosszuságomra már husz évvel többet él

a kelleténél s tovább már nem bírom ezt elviselni. Senki ellen sem viseltetem ellenséges indulattal, de ezt az ember lelkemből gyűlölöm.» — «Tudja ő, hogy ön Erinbe érkezik?» — «Meghiszem azt: tegnap értesítettem. Bizonyosan a pályaudvarban lesz, mikor odaérek.» — «Fegyverrel?» — «Természetesen. Nem tartozik az olyan fajta emberek közé a kik vissza nem lőnek, ha rájuk lő valaki.» — «De ember! csak nem akarja velem elhitetni, hogy pusztán azért utazik Erinbe, hogy ott lelőjön valakit, vagy pedig, hogy önmagát lövesse agyon?» — «Semmi egyéb okból. Mint már mondtam, addig türtem, a mig csak tudtam de most már kettőnk közül valamelyiknek ki kell térnie az utból. Lehet, hogy én leszek az, lehet, hogy ő.» Ezzel az embervadász a forgópisztolyt beledugta a zsebébe, feltett szemüveget és az út hátralevő részén ujsygot olvasott. Mikor a vonat Erinhez közeledett, félretette az ujsygot és kezébe vette fegyverét. Alig hogy a vonat megállott, kinyitotta az ajtot és leszált. Épen az utolsó hágsőre lépett egyszerre lövés dördült el s az utas halva találva, a földre bukott. A másik golyója agyába furdott. A másik ugylátszik megkapta a levelet s várta a vendéget. Mikor a vonat tovább ment, az esetről beszélgettem a vonatvezetővel. Holttestét haza fogják szállítani, mondotta a vonatvezető egyéb sem történik ebben az ügyben. Megmondtam neki hogyan viselje magát, de ez az ember nagyon makacs volt. A tulsó ajtón kellett volna kiszállania és a kocsit alól lőni ellenfelére. De ő mindent jobban akart tudni mint más; most láthatja makacssága következményét. Ismertem őt, nagyon derék ember volt, csak hogy mint mondtam, nagyon önfejű volt egész életében.

— **Az újvidéki országos vásár,** mely a kolera járványra való tekintetből október hó végéről elhalasztatott — mint minket értesítenek — e hó 26—28 napjaiban tartatott meg.

CSARNOK.

Vidéki „gavallér stikli”.

Lippának jó nevű orvosa Biasini dr. rendszeren egy bőrláskát hord magával, melyben orvosi eszközök vannak: kések, tűk, hallgatódzó csövek, gégetűk stb. Egy kisebb hivatalnok a minap éjfél tájban vig borozgatásból harmadmagával hazajött épen szemben találja az említett orvost, ki táskájával kezében csöndes léptekkel ballagott hazafelé. A ficsur, a mint az orvos közvetlen közelébe ér, udvarias „jó estét” kívánva ezt fölszólítja hogy sziveskedjék őt lakásába követni. Dr. B. egy szó ellenvetés nélkül követi a fiatal embert, ki hazaérve gyertyát gyújt, aztán egy székre telepedve nyaka köré egy kendőt vesz s követőjét fölszólítja, hogy — borotválja meg! Dr. Biasini egy szó ellenvetés nélkül veszen elő a mosdó asztalról szappant, vizet s azzal munkához lát táskájából egy borotvát vesz elő és azzal a fiatal urat megborotválja! Képzeltető a spicces tréfacsí-ál öröme a mikor magát pompásan megborotválva látta. Az orvos munkája végeztével díját kérte, még pedig — tíz forint összegben! Követelését azzal indokolta, hogy minde. orvosi ténykedésnél a hol az orvos valamely vágó eszközt használata van utalva, külön díjak számítottatnak, ő nappal őt forinton alól operációt nem végez, éjjel pedig kettős taksát számít. Minthogy az az orvos botjával fenye-

getőzött ha a gavallér nem hajlandó az összeget lefizetni, az ijedten nyult tárcájába s onnan félhavi gázsiját előhuzva szomorodott szívvel nyújtotta át az „operatőr”-nek. Dr. Biasini erre kissé kiengesztelődve — mint a „Radna Lippa és V” írja — így szólt hozzá: „Holnap menjen a község házára s ott egy forintot deponáljon a szegények számára, mint az én fáradságom árát, s jövőre jegyezze meg magának, hogy a mit a doktor tud azt a borbélynak nem kell tudnia, de a mit a borbély tud, az egy orvosnak csak egy bliktri! Érti számár!” Hogy a lipai gavallér a 10 frtot a gorombasággal együtt zsebre rakta-e vagy sem, arról nem ir az idézett lap.

Nyilttér. *)

Leszállított áru selymeket méterenként 25%, 33 $\frac{1}{4}$ % és 50% árleengedéssel az eredeti áron alul szállít, megrendelt egyes öltönyökre végekben is póstabér- és vámmentesen **Henneberg G.** (cs. és kir. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Mintak póstafordulóval küldetnek. Svajczba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

A 8-ik kör Fűzfás és Raktár utcák sarkán (volt Schreier-féle házban) **liszt, házi és különféle bel- és külföldi mosószappanyraktár** nyílt meg. Ahol a legpontosabb és legolcsóbb kiszolgálás mellett minden háziszükséglet kapható.

*) E rovat alattiakért nem felelős a Szerk.

FELELŐS SZERKESZTŐ és LAPTULAJDONOS
SZALAY LÁSZLÓ A. ügyvéd.

14784/92. szám. tkv.

Árverési hirdetmény.

Nagy Márton kishegyési lakos végrehajtatonak Gyömrei Pál kishegyési lakos elleni végrehajtási ügyében a 6861/892 számú árverési hirdetmény folytán megtartott árverés jogerejű megsemmisítése következtében a végrehajtási árverés 61 frt főkekövetelés s ennek 1888 évi szeptember hó 29-ik napjától járó 8% kamatai 29 frt. 25 kr. perbeli és végrehajtási már megállapított, és a még felmerülő költségeknek kielegítése végett az 1881 LX. t. cz. 144. §. alapján és a 146. §. értelmében a Szabadka kir. törvényszék (a Topolyai kir. járásbíró) területén lévő kishegyési községében fekvő a kishegyési 342 számú tjkvben. A + 2055 kr. szám alatt foglalt jelenleg Rádics István mint gyömrei Pál jogutódo nevében álló szállóbirtokra és tartozéokra, a 6861/802 szám alatt már megállapított árverési feltételek mellett, 316 frt kikiáltási árban ujilag elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül 1892 évi december 20-ik napjának délelőtti 9 órája Kishegy község házához tüzetik ki,

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vadis 31 frt. 60 kr. készpénzben, vagz az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételárt három egyenlő

részletben, és pedig az elsőt az árverés napjától számítandó 30 nap alatt, a másodikat ugyan azon naptól számítandó 60 nap alatt az utolsó pedig ugyan azon naptól számítandó 90 nap alatt minden egyes vételári, részlet után az árverés napjától számítandó 6%-os kamatokkal együtt az 1881. évi december hó 6-án 39.315/I. M. szám alatt kelt rendeletben előirt módon a Kulai kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletben fog beszámíttatni.

Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságnál a kebelbeli tkv. értesítő helyiségében szeptember hó 1-től fogva pedig az ezen időtől illetékeni vált Topolyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság tkvi értesítő helyiségében is, kishegy község előjáróságánál tekinthetik meg.

Ezen árverési hirdetmény egy példánya a bíróság hirdetményi táblájára kifüggesztetni továbbá kifüggesztés végett, az árverési feltételek pedig megtekinthetés végett egy-egy példányban kishegy község előjáróságának nem különben ezen árverési hirdetmény egy-egy példánya Szabadka, Sándor, Csantavér, Feketehegy, Bajsa, Topolya, Szeghegy, Omorovicza Bajmok és Pacsér szomszédos községekbe a helybeli szokás szerint azonnali körözés végett a nevezett községek előjáróságaihoz megküldetni és tekintve, hogy a kikiáltási ár 300 frtot meghalát, ezen árverési hirdetménynek törvényszerű kivonata valamelyik helyi hírlapba 1-szeri közzététel végrehajtható ügyvédjének kiadatni rendeltetik, a kiutasítottat, hogy a közzétételt igazlólappeldányt az árverés foganatosítására kikiáltóknak adja át.

Ezen árverési hirdetmény az egyidejűleg megállapított árverési feltételekkel együtt az 1881. évi LX. t. cz. 153. §-a intézkedéséhez képest a keresetre hozott első végzésre előirt szabályok szerint.

1) Dr. Csirák Gábor felperesi ügyvédnek az árverési hirdetményi kivonattal Topolyán. 2) Gyömrei Pál végrehajtást szenvedettnek Kishegyben. 3) Dr. Reiszner Lajos ügyvéd mint az előterjesztéssel élt Radócz István tkvi jogutódo képviselőjének Szabadkán 4) Krizháber Adolf volt vevő Kishegyési lakosnak, 5) a Kishegyési rom. kath. templom pénztárnak, 6) a zombori kir. kincstári ügyészségnek, a kulai kir. kincstári uradalom képviselőjében, 7) Uhor András Kishegyési lakosnak, mint jelenleges hitelezőknek, 8) a zombori kir. pénzügyigazgatóságnak kézbesíttetni, továbbá, 9) Kishegy község előjáróságának mint a hol az elárverezendő ingatlan fekszik, 10—19. a fentebb megnevezett szomszédos községek előjáróságainak megküldetni rendeltetik.

Kelt Szabadkán 1892. évi augusztus hó 26-ik napján. A szabadkai kir. tszék mint tkvi hatóság.

Kis József kir. tszéki bíró helyett.

Malony i,
kir. jbiró.

14623/92 szám. tkv.

Árverési hirdetmény.

Id. Bádi János és Kertész György végrehajtatonak Ifj. Magó József topolyai lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 206 frt főkekövetelés és ennek 1890 évi június hó 9-ik napjától járó 6%

kamatai s 113 frt 53 kr. perbeli és végrehajtási már megállapított valamint jelenlegi 10 frt 50 kr. és a még felmerülő költségeknek kielegítése végett az 1881: LX. t.-cz. 144. §. alapján és a 146 §. értelmében a szabadkai kir. törvényszék (a topolyai kir. járásbíró) területén lévő Topolyán fekvő topolyai 552 sz. tjkvben ifj. Magó József tulajdonául fölvelt 667 hr. számú házbirtokra s tartozékaira 160 frt. ezennel megállapított kikiáltási árban, elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül 1892 évi december hó 19-ik napjának délelőtti 9 órája Topolyán a község házában tüzetik ki.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 16 frt. készpénzben vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár három egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés napjától számítandó 30 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt az utolsó pedig ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6 %-os kamatokkal együtt az 1881. évi december hó 6-án 39.415/1. M. szám alatt kelt rendeletben előirt módon a kulai kir. adóhivatal mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletben fog beszámíttatni.

Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóságnál a tkvi irodában a Topolya község előjáróságánál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fentirt telekjegyzőkönyvben feljegyeztetni, ezen árverési hirdetmény egy példánya a bíróság hirdetményi táblájára kifüggesztetni, továbbá kifüggesztés végett, az árverési feltételek pedig megtekinthetés végett egy-egy példányban Topolya község előjáróságának nem különben ezen árverési hirdetmény egy-egy példánya Kishegy, Szeghegy, Feketehegy, Bajsa és Ó-Morovicza szomszédos községekben a helybeli szokás szerint azonnali körözés végett a nevezett községek előjáróságaihoz megküldetni rendeltetik.

Ezen árverési hirdetmény az egyidejűleg megállapított árverési feltételekkel együtt az 1881: évi LX. t.-cz. 153. §-a intézkedéséhez képest a kezésekre hozott első végzésre előirt szabályok szerint.

1, Dr. Csirák Gábor felperesi ügyvédnek topolyán 29 ifj. Magó József végrehajtást szenvedőnek topolyán 2) Fischer Herman hitelezőnek Topolyán 4) a Zombori m. kir. pénzügyigazgatóságnak kézbesíttetni, továbbá 5) Topolya község előjáróságának, mint a hol az elárverezendő ingatlan fekszik. 6—10.) Kis-Hegy, Szeghegy, Feketehegy, Bajsa és Ó-Morovicza szomszédos községek előjáróságainak megküldetni rendeltetik.

Kelt Szabadkán 1892 augusztus hó 13-ik napján. A szabadkai kir. tszék mint tkvi hatóság.

Ki József kir. tszéki bíró helyett.

Malonyai
kir. jbiro.